

foreslå noget, som man kan få vanskeligheder med, når man bliver regeringsparti.“

Forslaget til folketingsbeslutning henvistes efter forhandlingens slutning til behandling i et folketingsudvalg. Dette afgav ikke betænkning.

24. Forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af 10 000 lejligheder af de almennyttige boligselskabers planlagte byggeri. (Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen* og *Petra Petersen*). [A. sp. 2919].

Fremsat skriftligt $\frac{5}{2}$ (F. sp. 2772). 1. beh. $\frac{17}{3}$ (F. sp. 4115). Partiernes ordførere: Carl P. Jensen, Lorentzen, Thestrup, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Niels Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen. Henvist til samme udvalg som forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af terminsydelserne vedrørende lån ydet i henhold til byggestøtteleverne af 1938, 1941 og 1946 (se nærmest efterfølgende sag).

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd:

Folketinget opfordrer boligministeren til at modvirke det private byggeris udnyttelse af lejerne ved at frigive 10 000 lejligheder af de almennyttige boligselskabers planlagte byggeri i overensstemmelse med forpligtelsen ifølge boligstøtteleven til at tilvejebringe en boligbestand af en sådan størrelse og med en sådan husleje, at de boligsøgende får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig.

Ved fremsættelsen af forslaget begrundede *Alfred Jensen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne nærmere dette og udtalte derefter: „Der kan ikke herske tvivl om, at ministeren har de fornødne beføjelser til at sikre en fortsættelse af det sociale boligbyggeri og begrænse spekulanternes dominerende indflydelse.

Det er på denne baggrund, at vi foreslår, at tinget skal opfordre ministeren til at frigive 10 000 lejligheder af det planlagte byggeri.

En sådan foranstaltning betyder ikke, at der er skabt betryggende forhold for byggeriet. Andre og mere omfattende ændringer i boligstøtteleven er nødvendige for at sikre plan i byggeriet og forhindre spekulation i boligbyggeriet.

Det er imidlertid af største vigtighed, at der sker en ændring i lovens administration, så der ikke sker større afbæk i det sociale byggeri, end der alt er sket.“